

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D. ve věci

žalobkyně: **Ing. J. F.**

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Na Jízdárně 3162/3, 709 00 Ostrava

o žalobě na přezkum rozhodnutí žalovaného o námitce ze dne 25. 7. 2024, č. j. 2935483/24/3200-80545-809423

takto:

- I. Rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 25. 7. 2024, č. j. 2935483/24/3200-80545-809423, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byly zamítnuty námitky žalobkyně proti exekučním příkazům ze dne 18. 4. 2024.
2. V žalobě namítla, že předmětné rozhodnutí napadá pro jeho nezákonnost, kterou spatřuje v postupu žalovaného, který přesto, že uplatnil daňové pohledávky v exekuci u soudního exekutora JUDr. Leskovjana dne 6. 9. 2023, vydal dne 18. 4. 2024 na shodné pohledávky exekuční příkaz, čímž porušil § 175 daňového řádu.
3. Dále žalobkyně namítla, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nezohledňuje úhradu daně v celkové částce 408 698 Kč, se kterou nenaložil v souladu s daňovým řádem. Napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, když z něj není jasné, jak žalovaný naložil s argumenty žalobkyně, uvedenými v bodě III. 1., 2. a 3. uplatněné námitky.
4. Závěrem žalobkyně obecně namítla nezákonnost a materiální nevykonatelnost výkazů nedoplatků.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. K první námitce uvedl, že neinicioval jako oprávněný zahájení exekučního řízení a přihlášením daňových pohledávek do exekuce, resp. do dražby nemovitých věcí nařízené exekutorem, nevzniká dle daňového řádu překážka pro nařízení exekuce.
6. K druhé námitce sdělil, že její podstatou je možnost podat žádost o odpuštění příslušenství daně z nemovitých věcí dle zákona č. 182/2023 Sb., o mimořádném odpuštění a zániku některých daňových dluhů. I kdyby byl soudem shledán jakýkoli nedostatek stran úplnosti vypořádání se žalovaným s bodem č. III námitek žalobkyně, nejedná se podle něj o takovou vadu, pro kterou by bylo třeba napadené rozhodnutí zrušit.

Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť shledal naplnění podmínek podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
8. Mezi účastníky je nesporné, že žalovaný vydal dne 18. 4. 2024 exekuční příkazy na příkázání jiných peněžitých pohledávek, proti nimž si žalobkyně podala dne 3. 6. 2024 námitky, které byly svým obsahem shodné. Mj. v námitkách namítala (jako následně v žalobě), že správce daně postupoval v rozporu s § 175 daňového řádu, jestliže dne 6. 9. 2023 uplatnil daňové pohledávky v exekuci u soudního exekutora JUDr. Leskovjana a následně vydal exekuční příkazy.
9. Dále žalobkyně výslovně namítla, že ke dni 4. 3. 2024 byla již celá daň podle výkazu nedoplatků č. j. 3623513/23/3202-80545-809423 uhrazena a byla podána žádost o posečkáni s úhradou příslušenství této daně.
10. Pro rozhodnutí ve věci je přitom podstatné, jak s námitkami žalobkyně naložil žalovaný v napadeném rozhodnutí. K posledně uvedené námitce se totiž žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil tak, že žalobkyni již v minulosti opakovaně upozornil na to, že v případě vymáhaných nedoplatků nelze podat žádost o odpuštění příslušenství daně z nemovitých věcí podle zákona č. 182/2023 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje

11. K výslovné námitce o úhradě celé daně dle předmětného výkazu nedoplatků se však žalovaný nikterak nevyjádřil.
12. Napadené rozhodnutí je v uvedené části nepřezkoumatelné. Z námitek žalobkyně totiž vůbec nevyplývá, že by žalobkyně namítala zánik daňové povinnosti ve smyslu zákona č. 182/2023 Sb. Naopak, výslovně uvedla, že samotná daň je již v plné výši *uhrazena* a že byla podána žádost o posečkání s úhradou příslušenství daně.
13. Jakkoli tedy mohl správce daně z předchozí komunikace a zkušenosti s žalobkyní „odtušit“, že žalobkyně svou námitkou míří do aplikace zákona č. 182/2023 Sb., nebylo to z jejích námitek vůbec zřetelné a žalovaný se měl s námitkou směřující do úhrady daně komplexně a jednoznačně vypořádat.
14. Žalovaný však tímto způsobem nepostupoval a bez dalšího vypořádal námitky žalobkyně způsobem, který neodpovídal *skutečnému obsahu* uplatněných námitek.
15. Nadto, je třeba zdůraznit, že pokud by žalobkyně skutečně, jak namítala, uhradila k 4. 3. 2024 předmětnou daňovou povinnost vyplývající z daně z nemovitostí, musela by být se svou námitkou stran nezákonnosti exekučních příkazů ze dne 18. 4. 2024 úspěšná a veškerá další argumentace by již pozbývala významu.
16. Krajský soud z uvedeného důvodu ponechává stranou další žalobní body směřující do nezákonnosti exekučních příkazů pro porušení § 175 daňového řádu a stran materiální nevykonatelnosti výkazů nedoplatků.

Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud proto uzavírá, že s ohledem na uvedenou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí je dán důvod pro jeho zrušení podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Krajský soud proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, ve kterém tento bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. V dalším řízení tedy bude na žalovaném, aby se jednoznačně a přezkoumatelně vypořádal s veškerými žalobkyní uplatněnými námitkami proti předmětným exekučním příkazům, a to optikou skutečného obsahu uplatněných námitek.
18. O náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a žalovaným bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně byla v řízení procesně úspěšná a vzniklo jí tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.
19. Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení uvedenou částku. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 23. července 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje